

179

Besluit van 14 maart 1979 tot wijziging van het Vleeskeuringsbesluit

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op voordracht van Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 10 november 1978, DG Vgz/VA, nr. 196296;

Gelet op de artikelen 18 en 25 van de Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524);

De Raad van State gehoord (advies van 6 december 1978, no. 19);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 7 maart 1979, DG Vgz/VA, nr. 145183;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29)¹ wordt gewijzigd als volgt.

A

Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt.

– Onderdeel a wordt gelezen:

«Onze Minister: Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne;».

– Onderdeel c wordt gelezen:

«hoofdinspecteur: veterinaire hoofdinspecteur van de volksgezondheid;».

– Onderdeel d wordt gelezen:

«inspecteur: regionale veterinaire inspecteur van de volksgezondheid;».

– In onderdeel g wordt in plaats van «275» en «150» gelezen onderscheidenlijk «300» en «175».

– In onderdeel i wordt in plaats van «25» en «20» gelezen onderscheidenlijk «45» en «35».

Aan het slot van het artikel wordt het leesteken gewijzigd in een puntkomma en wordt een onderdeel toegevoegd luidende:

«j. «slachtafvallen»: vlees, niet behorende tot het lichaam van een slachtdier zoals dit is na verbloeding en verwijdering van de ingewanden en na afsnijding van de uiteinden der ledematen ter hoogte van het carpaal- onder-

scheidenlijk het tarsaalgewricht, de kop, de staart en de uiers, met dien verstande dat onder ingewanden worden verstaan de organen die zich in de borst-, buik- en bekkenholte van een slachtdier bevinden, met inbegrip van de luchtpijp en de slokdarm.».

B

Artikel 2 wordt gelezen:

«**Artikel 2.** Kennisgeving van het voornemen een of meer aan keuring onderworpen slachtdieren te slachten of te doen slachten geschiedt door middel van een formulier, waarvan het model door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Landbouw en Visserij wordt vastgesteld.».

C

Artikel 3 wordt gelezen:

«**Artikel 3.** Kennisgeving, dat een slachtdier is doodgeboren, gestorven of in nood gedood, geschiedt door middel van een formulier, waarvan het model door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Landbouw en Visserij wordt vastgesteld.».

D

Artikel 4 wordt gelezen:

«**Artikel 4.** 1. Vergunning tot slachten wordt gegeven door middel van een formulier, waarvan het model door Onze Minister wordt vastgesteld.

2. Voorwaardelijke vergunning tot slachten wordt gegeven door middel van een formulier, waarvan het model door Onze Minister wordt vastgesteld.».

E

Artikel 5 wordt gewijzigd als volgt:

- Aan het slot van het tweede lid vervalt: «, tweede en vierde».
- Aan het artikel wordt een lid toegevoegd, luidende:

«4. Indien de kennisgeving van het voornemen tot slachten niet volledig geschiedt in de krachtens artikel 2 voorgeschreven vorm, onderscheidenlijk niet de volledige gegevens, nodig voor inschrijving in het register, bedoeld in artikel 6, eerste lid, worden verstrekt, wordt een voorwaardelijke vergunning tot slachten verleend.».

F

Artikel 6 wordt gelezen:

«**Artikel 6.** 1. Ten aanzien van slachtdieren welke in een slachthuis ter slachting worden aangevoerd, kan, met toestemming van de inspecteur, de inschrijving van bedoelde slachtdieren in een daartoe bestemd register in de plaats treden van de kennisgeving, bedoeld in artikel 2; de inschrijving in dit register moet geschieden door een vanwege het gemeentebestuur aangestelde ambtenaar.

2. Schriftelijke vergunning tot slachten, als bedoeld in artikel 4, kan in het geval, bedoeld in het eerste lid, met toestemming van de inspecteur worden vervangen door enig schriftelijk bewijsstuk dat tot slachten kan worden overgegaan.

3. Het in de voorgaande leden bepaalde vindt geen toepassing met betrekking tot door Onze Minister aangewezen slachtdiersoorten.».

G

Artikel 11 wordt gelezen:

«**Artikel 11.** Bij het slachten volgens de Israëlitische ritus of volgens de Islamitische ritus moet het volgende in acht worden genomen:

- a. runderen dienen, voordat de halssnede wordt toegebracht, in een door Onze Minister goedgekeurd toestel te worden gevoerd om daarin te worden geïmmobiliseerd;
- b. de geïmmobiliseerde runderen dienen daarna door middel van het toestel in rugligging te worden gebracht, waarna de halssnede onmiddellijk dient te worden toegebracht;
- c. het toestel dient zodanig te worden gebruikt dat de dieren alle onnodige pijn, lijden, opwinding, verwondingen of kneuzingen worden bespaard;
- d. schapen en geiten dienen, voordat de halssnede wordt toegebracht, te worden geïmmobiliseerd op zodanige wijze dat alle onnodige pijn, lijden, opwinding, verwondingen of kneuzingen worden voorkomen; na het immobiliseren dient onmiddellijk de halssnede te worden toegebracht;
- e. de handelingen als bedoeld onder a, b en d mogen slechts geschieden in aanwezigheid van de keuringsdierenarts of de keurmeester en overeenkomstig de door deze gegeven aanwijzingen.».

H

Artikel 17 wordt gewijzigd als volgt:

– Het eerste lid wordt gelezen:

«1. Het bij het slachten uitstromende bloed moet worden opgevangen:

- a. hetzij van elk slachtdier afzonderlijk in een hiervoor geschikt vat van niet-corroderend materiaal, dat bij het slachtdier blijft, totdat de keuring is beëindigd;
- b. hetzij van een aantal slachtdieren van een zelfde soort tot een door Onze Minister vast te stellen maximum in een hiervoor geschikt vat van niet-corroderend materiaal, waarin het bloed van deze slachtdieren tot aan de keuringsbeslissing identificeerbaar blijft, als zijnde afkomstig van die dieren;
- c. hetzij in een waterdicht(e) verzamel-tank of -vat.».

– Het derde lid vervalt.

– Onder vernummering van het huidige tweede lid tot derde lid wordt na het eerste lid een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

«2. Onze Minister kan nadere voorschriften geven omtrent de wijze van opvangen van het bij het slachten uitstromende bloed.».

I

Artikel 21 wordt gewijzigd als volgt:

– In het vierde lid vervallen de woorden «, alsmede voor consumptie bestemd bloed,» en «en dit bloed».

– In het zevende lid wordt achter het woord «delen» een punt geplaatst en vervallen de woorden «en omtrent de bewaring van bloed.».

J

Artikel 29, tweede lid, wordt gelezen:

«2. Tenzij de doodsoorzaak of de reden van het doden een zodanige is, dat de keuringsdierenarts zonder nader onderzoek van oordeel is dat er geen sprake is van een besmettelijke veeziekte waarop enig wettelijk voorschrift van toepassing is, dient de keuringsdierenarts met betrekking tot gestorven of in nood gedode slachtdieren, alvorens wordt overgegaan tot het verder slachten daarvan, zich ervan te overtuigen dat zich met betrekking tot die dieren een besmettelijke veeziekte als eerderbedoeld niet heeft voorgedaan.».

K

Artikel 30 wordt gewijzigd als volgt:

- In de aanhef vervalt het woord «vlees».
- In de onderdelen a., b., c. en d. wordt aan het begin van elk onderdeel ingevoegd «vlees,».
- Het leesteken aan het slot van het artikel wordt gewijzigd in een puntkomma, waarna aan dit artikel drie onderdelen worden toegevoegd, luidende:

e. bloed, dat is opgevangen anders dan overeenkomstig het in artikel 17, eerste lid, onder a of b, bepaalde;

f. bloed, dat is opgevangen overeenkomstig het in artikel 17, eerste lid, onder b, bepaalde, indien één of meer van de betreffende slachtdieren zijn afgekeurd om een andere reden dan geslachtsgeur;

g. bloed van slachtdieren waarvan de slokdarm bij de bloedonttrekking is in- of doorgesneden.».

L

Artikel 38 wordt gewijzigd als volgt:

- Het derde lid vervalt.
- Het vierde lid wordt vernummerd tot derde lid.
- In het derde lid (nieuw) vervallen de woorden «of derde».

M

In artikel 42, derde lid, wordt in plaats van «artikel 38, derde lid, zoals dit stempelmerk voor eerstbedoelde keuringsdienst is vastgesteld» gelezen:

«artikel 38, eerste lid, onderscheidenlijk van dat bedoeld in artikel 38, tweede lid, zoals deze stempelmerken voor eerstbedoelde keuringsdienst zijn vastgesteld.».

N

Artikel 46 wordt gewijzigd als volgt:

- In het derde lid wordt in plaats van «naar een gemeente, aan welke een ontheffing krachtens het bepaalde in het derde lid van artikel 8 der wet niet is verleend» gelezen: «naar een andere gemeente».
- Het vierde lid vervalt.
- Het vijfde lid wordt vernummerd tot vierde lid.

O

Artikel 58 wordt gelezen:

Artikel 58. 1. Tenzij het betreft het vervoer van vlees van een slachterij, bedoeld in hoofdstuk III van het Eisenbesluit (Vleeskeuringswet), naar het bedrijf van een slager of naar een vleeswinkel, bedoeld in hoofdstuk IV van eerdergenoemd Eisenbesluit, dit vervoer plaatsvindt binnen het gebied van één keuringsdienst van slachtdieren en van vlees en bovendien niet langer dan één uur duurt, is het verboden vlees dat is goedgekeurd of voorwaardelijk goedgekeurd, of vlees dat in afwachting van de keuring niet op natuurlijke wijze door de huid omgeven is, te vervoeren indien de inwendige temperatuur van het vlees meer dan + 7° C bedraagt, met dien verstande dat, voor zover het slachtafvallen betreft, de inwendige temperatuur niet meer dan + 3° C bedraagt. Bij het vervoeren mag bezoedeling van het vlees niet plaatsvinden.

2. Het in het eerste lid bedoelde vlees mag uitsluitend worden vervoerd:

- a. in geheel dichte, door middel van één of meer deuren, kleppen of deksels gesloten ruimten van wagens, met inbegrip van spoorwagens, welke voldoen aan de volgende eisen:

- 1°. de ruimte waarin vlees wordt vervoerd moet geheel van de zitplaats van de bestuurder zijn afgescheiden en moet – met uitzondering van de ruimten – aan de binnenzijde geheel bekleed zijn met niet-corroderend metaal dat vrij van scheuren is;

- 2°. de bodem moet goed zijn gesloten, vrij zijn van scheuren en niet zijn voorzien van profileringen welke de reiniging door en de afvoer van spoel- en schrobwater belemmeren;

- 3°. deuren, kleppen of deksels, waarmede de wagens worden gesloten, dienen dusdanig geconstrueerd te zijn dat enkelvoudige verzegeling mogelijk is;

- 4°. indien het vlees hangend wordt vervoerd, moeten de daartoe gebruikte haken van niet-corroderend metaal zijn vervaardigd en zich steeds in zinnelijke toestand bevinden, terwijl het vlees niet met de bodem in aanraking mag komen;

- 5°. indien het vlees niet hangend wordt vervoerd en niet is verpakt op de wijze, aangegeven in het zesde lid, moet het:

1. hetzij worden gelegd op een uitneembare, van niet-corroderend metaal vervaardigde onderlaag, welke op een afstand van ten minste 5 cm boven de bodem van de wagen in gedeelten is aangebracht en met éénmaal te gebruiken, schoon, vetdicht, onbedrukt wit of kleurloos papier of kunststof bedekt zijn; deze gedeelten, waarvan de afmeting in de rijrichting van de wagen niet meer dan 50 cm mag bedragen, mogen steunen op van niet-corroderend metaal vervaardigde klampen welke aan de wanden of aan de onderzijde van de onderlaag bevestigd moeten zijn: staan of lopen op de onderlaag is verboden;

2. hetzij worden vervoerd in voorwerpen van niet-corroderend metaal, die geen scheuren mogen vertonen en niet mogen lekken, terwijl deze van zodanige constructie dienen te zijn dat bij stapeling het uitwendige niet in aanraking kan komen met vlees; het uitwendige der voorwerpen dient rein te zijn;

- 6°. het is verboden hele geslachte dieren, halve dieren en vierendelen anders dan hangend te vervoeren, tenzij zij zijn bevroren of verpakt op de wijze als in het zesde lid bedoeld;

- b. in wagens welke niet aan de onder a genoemde eisen voldoen, in vaartuigen of in vliegtuigen, mits het vlees geheel verpakt is dan wel zich bevindt in voorwerpen welke vervaardigd zijn van niet-corroderend metaal, die geen scheuren mogen vertonen en niet mogen lekken en die afgesloten zijn met een goed sluitende deksel van hetzelfde materiaal, een en ander met inachtneming van het onder a. 6° gestelde.

3. De ruimten van de wagens, vaartuigen en vliegtuigen, bedoeld in het tweede lid, sub b, waarin vlees wordt vervoerd of geladen dan wel waaruit vlees wordt gelost, moeten zich steeds in reine toestand bevinden. De atmosfeer daarin moet fris zijn, terwijl zich in die ruimten geen voorwerpen of zelfstandigheden op zodanige wijze mogen bevinden, dat zij de geur of smaak van het vlees ongunstig kunnen beïnvloeden of verontreiniging of bederf van het vlees kunnen veroorzaken of bevorderen.

4. De in het tweede lid, onder a, bedoelde wagens moeten zowel aan de voor- als aan de achterzijde zijn voorzien van het opschrift «Vleesvervoer». Dit opschrift moet voorts voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a. het dient te zijn aangebracht met zwarte letters op een gele achtergrond;

- b. de letters moeten een lijndikte van 9 mm en een hoogte van 72 mm hebben;

- c. de gele achtergrond moet een hoogte van 105 mm bij een lengte van 805 mm hebben;

d. de opschriften moeten op niet-verwisselbare borden worden aangebracht en moeten zich bevinden, gemeten vanaf de grond, op een hoogte van ten minste 1,25 m en voor aanhangwagens op een hoogte van ten minste 0,60 m.

5. De in het tweede lid, onder a, bedoelde wagens mogen niet worden gebruikt voor vervoer, opstalling of opslag van levende of dode dieren, niet zijnde vlees als bedoeld in het eerste lid, van haren, borstels of wol, van hoornen, hoeven of klauwen, van huiden of mest dan wel andere voorwerpen of zelfstandigheden welke rieken of tot verontreiniging aanleiding kunnen geven.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden wordt onder verpakking van vlees verstaan de omhulling van het vlees door een stof-, vet- en waterbestendig materiaal ter bescherming van het vlees tegen verontreiniging. Verpakkingsmateriaal dat meermalen gebruikt kan worden, dient vóór hernieuwd gebruik telkens gereinigd en op de door Onze Minister voorgeschreven wijze ontsmet te zijn.

7. De voor vleesvervoer te gebruiken wagens, bedoeld in het tweede lid, onder a, en de voor vleesvervoer te gebruiken voorwerpen, bedoeld in het tweede lid, onder a 4°, onder a 5°, onderdeel 2, en onder b, dienen vóór het gebruik gereinigd en op door Onze Minister voorgeschreven wijze ontsmet te zijn en zich tijdens het vervoer in reine toestand te bevinden.

8. In alle gevallen waar in dit artikel het aanwenden van niet-corroderend metaal is voorgeschreven, mag slechts metaal of een door Onze Minister daarmede gelijk te stellen materiaal worden gebruikt, dat in geen enkel opzicht de eigenschappen van het vlees kan aantasten of voor de gezondheid van de mens schadelijke stoffen op het vlees kan overbrengen.

9. Personen, die vlees in- of uitladen of bij deze werkzaamheden behulpzaam zijn, dienen bij de aanvang van deze werkzaamheden schone kleding te dragen. Zij dienen schone handen te hebben, een zindelijk licht gekleurd hoofddekseel te dragen, alsmede een zindelijke overall van witte kleur, terwijl indien zij over de overall een schort dragen, deze van in witte kleur uitgevoerde kunststof of een ander gemakkelijk te reinigen materiaal dient te zijn vervaardigd;

een zindelijke nekbescherming dient steeds te worden gedragen, indien het vlees door de wijze van dragen met de nek in aanraking kan komen. De in de vorige volzinnen bedoelde personen mogen tijdens de daar bedoelde werkzaamheden niet roken, pruimen of spuwen.

10. Onze Minister kan voorschrijven aan welke eisen de thermometer ter bepaling van de inwendige temperatuur van het vlees en van slachtafvallen, voorgeschreven in het eerste lid, moet voldoen en voorschriften geven omtrent de wijze van gebruik daarvan.

11. Onze Minister kan op aanvraag ontheffing verlenen van het in het eerste lid opgenomen voorschrift ten aanzien van de inwendige temperatuur van vlees of slachtafvallen. Een zodanige ontheffing wordt slechts verleend indien het betreft vervoer buiten het gebied van één keuringsdienst van slachtdieren en van vlees doch binnen een bij die ontheffing aan te geven afstand, te berekenen op de grondslag van een maximale duur van het vervoer van één uur, dan wel, indien het vervoer betreft van slachtwarme vetten, vanaf de slachterij naar een vetsmelterij. Aan de ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden. Een ontheffing kan onder beperkingen worden verleend.»

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van
21 januari 1977 (Stb. 28)

Lasten en bevelen, dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Lech, 14 maart 1979

Juliana

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar

Uitgegeven de *zeventiende* april 1979

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

NOTA VAN TOELICHTING

Wijziging Vleeskeuringsbesluit (Vleeskeuringswet)

Algemeen

Overeenkomstig de aanbeveling van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie van 11 december 1968, M(68)21, (Benelux Publicatieblad 1969, 1) dienen de in het Vleeskeuringsbesluit opgenomen bepalingen ten aanzien van het vervoer van vlees te worden aangepast. De in de aanbeveling opgenomen bepalingen zijn gebaseerd op de in de Richtlijn van de Raad van de E.E.G. van 26 juni 1964 (Pb. E.G. 1964, nr. 121) inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees opgenomen voorschriften. De belangrijkste nieuwe bepaling is, dat een maximale inwendige temperatuur voor het betrokken vlees wordt voorgeschreven, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen slachtafval en ander vlees. De maximale temperatuur is voor slachtafval lager dan voor ander vlees. De aanpassing van eerderbedoelde bepalingen in het Vleeskeuringsbesluit is ook gewenst in verband met het vervallen van artikel 8 van de Vleeskeuringswet. Nu er geen nadere keuring van vlees meer is, dienen er waarborgen te zijn dat het vervoer dusdanig is, dat het vlees in goede staat de plaats van bestemming bereikt. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt een paar gewenst gebleken wijzigingen in het Vleeskeuringsbesluit aan te brengen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onder A

In verband met de wijziging van artikel 31 van de Vleeskeuringswet (Stb. 1977, 661) dienen de definities van «hoofdinspecteur» en «inspecteurs» te worden gewijzigd.

Het gewicht van kalveren en biggen respectievelijk het geslacht gewicht van deze dieren is in overeenstemming gebracht met de praktijk. Wat het geslacht gewicht van biggen betreft wordt tevens aangepast aan het maximaal geslacht gewicht, vermeld in het tariefbesluit keuring vlees 1978 (Stcrt. 1977, 254).

In artikel 1 wordt een definitie van «slachtafval» opgenomen in verband met het feit dat daarvoor een speciaal regime zal gelden, zoals hierboven in het algemene deel van de toelichting inzake de temperatuurvoorschriften reeds is gesteld.

Artikel I, onder B t/m F

Het vaststellen van het model van de bij het slachten te gebruiken formulieren wordt, anders dan in het bestaande besluit is geschied, opgedragen aan de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne. Een en ander hangt samen met de in artikel 6, derde lid, geschapen bevoegdheid ertoe strekkende dat met betrekking tot bepaalde door die Minister aangewezen slachtdiersoorten uitsluitend het gebruik van het in artikel 2 bedoelde formulier is toegestaan.

Artikel I, onder G

Op 24 juni 1977 is een ontwerp-conventie van de Raad van Europa tot stand gekomen voor de bescherming van te slachten dieren. Deze conventie schrijft onder meer voor dat slachtdieren vóór het slachten dienen te worden bedwemeld, doch maakt een uitzondering voor het ritueel slachten. De conventie schrijft voorts nog voor, dat ritueel te slachten runderen vóór het slachten mechanisch geïmmobiliseerd dienen te worden, terwijl de overige

slachtdieren op andere wijze mogen worden geïmmobiliseerd. Voor het immobiliseren van grote slachtdieren bestaat een toestel, dat onder meer in Israël en Frankrijk in gebruik is. Het is de bedoeling dat dit toestel via het voorgestelde nieuwe artikel 11 wordt toegelaten. Aangezien in de praktijk eenhoevige dieren nimmer ritueel geslacht worden en evenmin varkens, omdat Israëlieten noch Moslims varkensvlees mogen eten, is voor deze slachtdieren geen regeling getroffen. Het ligt in de bedoeling, dat het nieuwe artikel 11 eerst in werking treedt op het moment dat de conventie van kracht wordt; dit geeft belanghebbenden de mogelijkheid om het eerderbedoelde toestel aan te schaffen voor het ritueel slachten van runderen.

Artikel I, onder H

Met betrekking tot het opvangen van het bloed, zo men dit voor goedkeuring in aanmerking wil doen komen, worden de voorschriften verruimd in die zin, dat toegestaan kan worden dat bloed van verschillende slachtdieren in één vat wordt opgevangen. Wordt één van de slachtdieren afgekeurd, dan dient al het bloed in dat vat te worden afgekeurd (zie artikel I, onder K).

Artikel I, onder I

De voorgestelde wijzigingen in het vierde en zevende lid van artikel 21 vloeien voort uit de voorgestelde wijziging van artikel 17.

Artikel I, onder J

De voorgestelde nieuwe tekst van het tweede lid van artikel 29 maakt het overbodig dat in alle gevallen wordt nagegaan door de keuringsdierenarts of een besmettelijke ziekte zich heeft voorgedaan. In de praktijk is gebleken dat voldoende duidelijk is, met betrekking tot welke gestorven of in nood gedode dieren een dergelijk onderzoek wél nodig is. Uit een oogpunt van het voorkomen van verspreiding van smetstof is het gewenst te bepalen dat het onderzoek plaatsvindt vóórdat tot het verder slachten van een slachtdier wordt overgegaan en niet daarna, zoals in de praktijk wel eens geschiedt.

Artikel I, onder K

De aanvullingen van artikel 30, voor zover niet reeds toegelicht bij artikel I, onder H, zijn het gevolg van de wijzigingen van artikel 17, eerste lid.

Artikel I, onder L, M en N

Het betreft hier aanpassingen, welke noodzakelijk zijn geworden nu artikel 8 van de Vleeskeuringswet met ingang van 1 januari 1978 is vervallen.

Artikel I, onder O

In aanvulling van het reeds in het algemeen gedeelte van de toelichting ter zake opgemerkte wordt voorts opgemerkt dat de ontwikkelingen welke zich op het gebied van vervoer en vervoermiddelen hebben voorgedaan, een herziening van artikel 58 noodzakelijk maken. Het in het eerste lid bedoelde voorschrift van de maximale inwendige temperatuur van vlees geldt krachtens dat lid niet bij vervoer van vlees van het slachthuis naar een slagersbedrijf binnen het gebied van één keuringsdienst, mits dat vervoer niet langer dan één uur zal duren. Vaak is het vlees nog slachtwarm en kan de voorgeschreven temperatuur niet worden gehaald. Van het betreffende voorschrift kan krachtens het elfde lid ontheffing worden verleend in geval van vervoer naar een plaats buiten het gebied van de keuringsdienst gelegen, doch binnen een bij de ontheffing aan te geven afstand. Bij het bepalen van die afstand zal dienen te worden gelet op de plaatselijke omstandigheden in die zin, dat naar verwachting het vervoer over de betreffende afstand in het algemeen niet langer dan één uur zal duren.

Tevens kan ontheffing worden verleend in het geval van vervoer van slachtwarme vetten naar een vetsmelterij.

Bij het niet voldoen aan de voorwaarden, verbonden aan de ontheffing, handelt de betrokkene zonder ontheffing en is derhalve strafbaar op grond van de Wet Economische Delicten.

Artikel II

In dit artikel wordt bepaald dat het tijdstip van inwerkingtreding van het besluit voor de verschillende onderdelen verschillend kan worden gesteld; met name is dit nodig met het oog op de voorzieningen welke het bedrijfsleven zal moeten treffen in verband met de nieuwe bepalingen betreffende het vervoer van vlees en de rituele slachtingen.

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar